Р Е Ш Е Н И Е
№ 41181

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 02.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕД
ЧЛ

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **7170** по описа за **2026** година докладвано от съдия Златил Чолаков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 70 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане на М. Б. Н., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. Р. С., за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с наказателно постановление № 24-4332-033192/21.01.2025 г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Искателят твърди, че не е бил надлежно уведомен за издаденото наказателно постановление и че то му е било връчено едва на 30.03.2026 г. Излага съображения, че не е променял адреса си, не се е укривал и не е получавал съобщения за явяване, поради което счита, че неправомерно е бил лишен от възможността да упражни правото си на защита. Иска възобновяване на производството и новото му разглеждане. Претендира присъждане на разноски по делото.

В съдебното заседание искателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, редовно призован, не изпраща представител. С представени по делото писмени бележки чрез юрисконсулт П. оспорва искането като неоснователно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на

искането.
Съдът, след като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, приема за установено следното:
На 05.11.2024 г. на М. Б. Н. е съставен АУАН № GA3261268 за това, че на същата дата, около 16:44 ч., в [населено място], на [улица], управлявал лек автомобил „Ф. Г.“ с рег. [рег.номер на МПС] , чиято регистрация била служебно прекратена на 08.08.2024 г. на основание чл. 143, ал. 15 ЗДвП. Деянието е квалифицирано като нарушение на чл. 140, ал. 1 ЗДвП.
Актът е предявен и връчен лично на Н. на 05.11.2024 г., като в разписката е удостоверено получаването на препис и уведомяването му за правото да направи допълнителни обяснения и възражения в седемдневен срок.
Въз основа на съставения АУАН и след изпращане на материалите от прокуратурата е издадено наказателно постановление № 24-4332-033192/21.01.2025 г., с което на основание чл. 175, ал. 3, предл. първо ЗДвП на Н. са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца. Наказателното постановление е връчено лично на нарушителя на 31.01.2026 г.
Искането за възобновяване е подадено чрез наказващия орган на 26.05.2026 г. В хода на съдебното производство е постъпило и искане за спиране на изпълнението, оставено без разглеждане с определение от 14.08.2026 г.
При така установеното от правна страна съдът намира следното:
Искането е процесуално допустимо, като подадено от надлежно легитимирано лице по чл. 72 ЗАНН, срещу влязъл в сила акт от кръга на посочените в чл. 70, ал. 1 ЗАНН, в срока по чл. 71, ал. 1, т. 3 ЗАНН и пред компетентния съд.
Разгледано по същество, искането е неоснователно.
Съгласно чл. 70, ал. 2, т. 7 ЗАНН възобновяване се допуска, когато вследствие на съществено нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е било надлежно представлявано, както и когато не е могло да участва лично или чрез пълномощник поради препятствие, което не е могло да отстрани.
В случая не се установява наличието на посоченото основание за възобновяване. Видно от представения по делото АУАН № GA3261268/05.11.2024 г., същият е съставен в присъствието на искателя, предявен му е и му е връчен лично на 05.11.2024 г., което е удостоверено с подписа му. При връчването Н. е бил уведомен за възможността да направи допълнителни обяснения и възражения в седемдневен срок. Следователно на същия е била осигурена възможност да се запознае с констатациите на контролните органи и да организира защитата си в административнонаказателното производство.
Неоснователни са и възраженията относно връчването на наказателното постановление. От доказателствата по делото се установява, че НП № 24-4332-033192/21.01.2025 г. е връчено лично на искателя на 31.01.2026 г. При тези данни твърдението му, че е узнал за издаденото постановление едва на 30.03.2026 г., не се подкрепя от събраните доказателства.
Независимо от това следва да се посочи, че редовността на връчването на наказателното постановление е от значение за началния момент на срока за неговото обжалване, съответно за влизането му в сила. Евентуалните нарушения при връчването на крайния акт сами по себе си не обосновават наличието на предпоставките по чл. 70, ал. 2, т. 7

ЗАНН, доколкото не установяват лишаване на лицето от възможността да участва в административнонаказателното производство.
Предвид изложеното съдът намира, че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до лишаване на искателя от възможността да участва в административнонаказателното производство и да упражни правото си на защита. Поради това искането за възобновяване следва да бъде отхвърлено като неоснователно.
При този изход на правния спор и предвид своевременно направеното искане, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и фактическата и правната сложност на делото.
Водим от горното и на основание чл. 73 ЗАНН, Административен съд - София-град, XXIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. Б. Н., чрез адв. Р. С., за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с издаването на наказателно постановление № 24-4332-033192/21.01.2025 г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.
ОСЪЖДА М. Б. Н. да заплати на Столичната дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.
Решението е окончателно на основание чл.73, ал.5 ЗАНН.